Αγωνισθείτε να γίνετε υιοί του Θεού (Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 8 Μαΐου, 2018

Πρέπει να γνωρίζουμε ότι, όπως ακριβώς το βρέφος, όταν βγει από την κοιλιά της μάνας του, αισθάνεται απότομα τον αέρα και αμέσως ξεσπά από μόνο του σε κλάμα και σε θρήνο, έτσι και αυτός που γεννήθηκε από τον ουρανό (Ιω. 3:3) και βγήκε από τον κόσμο αυτό σαν από σκοτεινή κοιλιά, αλλά μπήκε στο νοητό και ουράνιο φως, και κατά κάποιο τρόπο σαν να έσκυψε λίγο μέσα σ' αυτό, γεμίζει αμέσως από απερίγραπτη χαρά και χύνει δάκρυα, χωρίς να πονά, επειδή σκέφτεται, όπως είναι φυσικό, από ποιο σκότος γλύτωσε και σε ποιο φως αξιώθηκε να βρεθεί· διότι αυτό είναι η αρχή, για να λογαριασθεί κάποιος ανάμεσα στους Χριστιανούς.

Αυτοί ωστόσο που ακόμη δεν γνώρισαν και δεν είδαν αυτό το καλό, αλλά και δεν το ζήτησαν με πολλή επιμονή και θρήνους και δάκρυα, για να καθαρισθούν μ' αυτές τις πράξεις και να το επιτύχουν και να ενωθούν τέλεια μ' αυτό το καλό και να αποκτήσουν κοινωνία μαζί του, πες μου, πώς θα ονομασθούν ολοκληρωτικά Χριστιανοί; Διότι αυτοί δεν είναι όπως πρέπει.

Διότι, αν αυτό που γεννιέται από τη σάρκα είναι σαρκικό και αυτό που γεννιέται από το Πνεύμα είναι πνευματικό (Ιω. 3:6), αυτός που γεννήθηκε σωματικά και έγινε άνδρας, αλλά δεν σκέφθηκε, ούτε πίστεψε, ούτε φρόντισε ποτέ, ότι έχει χρέος να γεννηθεί πνευματικά, πώς λοιπόν θα γίνει πνευματικός και θα λογαριάσει τον εαυτό του με τους πνευματικούς άνδρες, αν, χωρίς να γίνει αντιληπτός, όπως εκείνος που φορούσε τα ρυπαρά ενδύματα, παρεμβληθεί στους λαμπροφορεμένους αγίους, και, αφού καθίσει μαζί τους στο βασιλικό τραπέζι, ριχθεί έξω, δεμένος χέρια και πόδια (Ματθ. 22:11-13), επειδή δεν είναι τέκνο του φωτός, αλλά της σάρκας και του αίματος, και θα παραδοθεί στην αιώνια φωτιά, που είναι ετοιμασμένη για τον διάβολο και για τους αγγέλους του;

Διότι αυτός, που πήρε εξουσία να γίνει τέκνο του Θεού και κληρονόμος της βασιλείας των ουρανών και των αιωνίων αγαθών, που με πολλούς τρόπους έμαθε με ποια έργα και με ποιες εντολές έχει χρέος να ανυψωθεί σ' αυτή την τιμή και δόξα, αλλά καταφρόνησε όλα αυτά και προτίμησε τα γήινα και τα φθαρτά και διάλεξε να ζει σαν το γουρούνι και θεώρησε την πρόσκαιρη δόξα ανώτερη από την αιώνια, πώς δεν θα χωρισθεί δίκαια από όλους τους πιστούς και δεν θα καταδικασθεί με τους άπιστους, μαζί με τον ίδιο τον διάβολο;

Γι’ αυτό σας παρακαλώ όλους εσάς, αδελφοί και πατέρες, φροντίστε, όσο υπάρχει καιρός και είμαστε με τους ζωντανούς· **αγωνισθείτε**, ώστε να γίνετε υιοί του Θεού, για να αναδειχθείτε τέκνα του φωτός, διότι αυτά τα χαρίζει η γέννηση από τον ουρανό.

Μισήστε τον κόσμο και αυτά που είναι στον κόσμο· μισήστε τη σάρκα και τα πάθη που γεννιούνται απ’ αυτή· μισήστε κάθε κακή επιθυμία και την πλεονεξία, ακόμη και για το ελάχιστο αντικείμενο και πράγμα.

Αυτό όμως θα μπορέσουμε να το κάνουμε, αν σκεφθούμε το μέγεθος της δόξας και της χαράς και της απόλαυσης που πρόκειται να κληρονομήσουμε. Διότι, πες μου, τι είναι τόσο μεγάλο στον ουρανό ή επάνω στη γη, όπως το να γίνει κάποιος τέκνο του Θεού και κληρονόμος του και συγκληρονόμος του Χριστού; Ασφαλώς τίποτε!

Αλλά όμως, επειδή εμείς προτιμούμε τα γήινα και αυτά που έχουμε στα χέρια μας, και δεν ζητούμε τα αγαθά, που είναι αποθηκευμένα στους ουρανούς, και δεν εξαρτιόμαστε από τον πόθο τους, προσφέρουμε σ’ εκείνους, που μας βλέπουν, φανερή απόδειξη πρώτα ότι είμαστε κυριευμένοι από την αρρώστια της απιστίας, όπως είναι γραμμένο: «Πώς μπορείτε να πιστεύετε, εφόσον δέχεσθε τις τιμές από τους ανθρώπους, ενώ την τιμή, που προέρχεται από τον μοναδικό Θεό, δεν την αποζητάτε;» (Ιω. 5:44)· και έπειτα ότι, επειδή γίναμε δούλοι των παθών, είμαστε προσηλωμένοι στη γη και σ’ αυτά που υπάρχουν στη γη, και δεν θέλουμε διόλου να σηκώσουμε το βλέμμα μας στον ουρανό και στον Θεό, αλλά, με το να απωθούμε με ανοησία τις εντολές του Θεού, χάνουμε την υιοθεσία του.

Αλλά παρακαλώ, πατέρες και αδελφοί, ας φροντίσουμε εμείς, με όση δύναμη έχουμε, να αξιωθούμε να γίνουμε από εδώ ακόμη συμμέτοχοι στη δωρεά του Αγίου Πνεύματος, για να επιτύχουμε και τα παρόντα και τα μέλλοντα αγαθά, με τη χάρη και τη φιλανθρωπία του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, στον οποίο ανήκει η δόξα στους αιώνες. Αμήν.

[Από το βιβλίο: Αγίου Συμεών του Νέου Θεολόγου Έργα, Λόγος όγδοος (απόσπασμα), σελ. 138. Μετάφραση Κωνσταντίνου Γ. Φραντζολά. Εκδόσεις «Το Περιβόλι της Παναγίας», Θεσσαλονίκη 2017]

(Πηγή ηλ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org*)*